

УДК 342.951
DOI <https://doi.org/10.32845/2663-5666.2020.3.10>

АПЕЛЯЦІЙНІ СУДИ В УКРАЇНІ: СТАН НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Не викликає сумнівів теза, що належний стан відправлення правосуддя можливо забезпечити лише за наявності сприятливих умов, під якими розуміється якісна організація та забезпечення функціонування судової системи держави.

Не є винятком і суттєва роль належної організації та функціонування ланки апеляційних судів для забезпечення здійснення їх повноважень.

Проблемам організації та функціонування апеляційних судів в Україні присвятили наукові праці багато вітчизняних учених, зокрема А.В. Руденко, О.М. Овчаренко, С.В. Нечипорук, Д.Ю. Цихоня, Н.Р. Бобченко, В.М. Коваль, О.В. Красноборов, Т.В. Галайденко, В.В. Смірнова, В. Чорнобук, Н.В. Охотницька, В.М. Кузьмишин, С.Ю. Обрусна, О. З. Хотинська-Нор, С.В. Кулик, А.О. Кубишкіна, Р.А. Крусян, Д.О. Дубінко та інші. Проте поза межами сучасних наукових досліджень залишаються актуальні проблемні питання, що стосуються проблем внутрішньої організації та функціонування апеляційних судів, постійного стрімкого зростання навантаження на суддів, відсутності нормативів навантаження на суддів, які б відповідали вимогам сьогодення в умовах незакінченої судової реформи й кадрового голоду суддівського корпусу.

Метою статті є аналіз сучасних наукових розробок з проблематики організації та функціонування апеляційних судів в Україні й визначення основних векторів їх подальшого розвитку.

Досліджуючи наукові розробки вітчизняних науковців, доходимо висновку про існування декількох основних напрямів юридичних розробок проблематики організації та функціонування апеляційних судів в Україні.

До першого напрямку можна зарахувати проблематику організації та функціонування судів апеляційної інстанції у зв'язку зі здійсненням правосуддя.

У дисертаційному дослідженні С.В. Нечипорук ґрунтовно розглядає проблематику організації та функціонування судової влади крізь конституційні засади (принципи), серед яких – принципи законності, верховенства й прямої дії Конституції України, принцип самостійності й незалежності судової влади, а також принцип незмінюваності суддів. До основних конституційних принципів функціонування судової влади вона зараховує принципи:

- незалежності й недоторканності суддів;
- гласності в діяльності судів;
- державної мови судочинства та діловодства в судах;
- змагальності й рівноправності сторін;
- здійснення правосуддя виключно судами [1].

Окремі аспекти проблем функціонування апеляційних судів через упровадження принципів судочинства в дисертаційному дослідженні розглядає А.В. Руденко. Ним запропонована класифікація принципів адміністративного судочинства на основні дві групи, зокрема принципи, що відображають сутність адміністративного судочинства як форми здійснення правосуддя, і принципи, що відображають сутність адміністративного судочинства як процесу з його окремими самостійними стадіями. Така класифікація, на його думку, дає змогу простежити послідовність реального втілення принципів на різних стадіях адміністративного судочинства [2]. На нашу думку, запропонована класифікація принципів адміністративного судочинства є вельми універсальною та має право на застосування до інших видів судочинства.

О.М. Овчаренко в монографії «Доступність правосуддя» досліджує поняття і зміст принципу доступності правосуддя, забезпечення його гарантій, а також проблемні питання, зокрема проблеми забезпечення доступності правосуддя в апеляційній інстанції. Ним, між іншим, аналізуються норми процесуальних кодексів, що містять вимоги до апеляційних скарг, а також порівнюються межі апеляційного перегляду, передбачені Кримінальним, Цивільним і Господарським процесуальними кодексами України, а також Кодексом адміністративного судочинства України. У результаті автор доходить висновку, що з погляду свободи подання апеляцій положення процесуальних кодексів України відповідають позиції Європейського суду з прав людини [3].

Процесуальними особливостями перегляду судових рішень у тому числі в апеляційному порядку переймається Д.Ю. Цихоня. У дисертаційному дослідженні він розглядає теоретико-правові засади оскарження судових рішень, ухвалених судами першої інстанції, загальні умови й порядок їх оскарження, а також процесуальний механізм, передбачений Цивільним процесуальним кодексом України для їх оскарження. На його думку, суттєвим складником змісту права на оскарження судових рішень, ухвалених судами першої інстанції, є право на отримання судового захисту за результатами розгляду скарги в судах апеляційної та касаційної інстанцій, забезпечене процесуальним обов'язком судів вищої інстанції використати передбачені процесуальним законом можливості для встановлення й усунення суддівської помилки, допущеної судом першої інстанції, та забезпечення реального виконання судового акта [4].

Аналогічні проблеми з погляду кримінального процесуального законодавства комплексно вивчає в дисертаційному дослідженні на здобуття наукового

ступеня доктора юридичних наук Н.Р. Бобечко [5]. У роботі ним акцентовано увагу на проблематиці серед іншого розмежування понять «перевірка судового рішення» та «перегляд судового рішення», а також меж апеляційного й касаційного розгляду в кримінальному процесі.

Отже, науковці цього напрямку зосереджують дослідження на конституційних засадах судочинства, їх класифікації та впливу на функціонування судів апеляційної інстанції, процедурі апеляційного перегляду рішень судів першої інстанції за процесуальними кодексами України.

Іншим напрямком доктринальних розробок є дослідження питань функціонування судової гілки влади, у тому числі апеляційних судів, з погляду забезпечення внутрішньої діяльності суду, що дає змогу виконувати свої функції. Цій проблематиці присвячено низку дисертаційних досліджень вітчизняних юристів-правників.

Заступник голови Господарського суду Тернопільської області Н.В. Охотницька в дисертаційному дослідженні аналізує серед іншого принципи побудови судової системи, їх взаємопов'язаність із нормами права, наводить їх класифікацію, обґрунтовує їх вплив на судову систему під час здійснення правосуддя [6].

Суддя Донецького апеляційного суду В.В. Смірнова в роботі аналізує окремі засади судочинства, зокрема незалежність і недоторканність суддів, провадження в апеляційній інстанції на засадах рівності сторін перед законом і судом як принципи формування правомірності рішень судів апеляційної інстанції в кримінальному процесі [7].

Голова Сьомого апеляційного адміністративного суду В.М. Кузьмишин досліджує проблемні питання адміністрування апеляційних судів загальної юрисдикції, а також організаційно-правові проблеми управління в системі апеляційних судів, виокремлюючи такий юридичний феномен, як суддівське самоуправління як складник системи адміністрування суду [8].

Головний консультант Секретаріату Комітету з питань правової політики Верховної ради України Т.В. Галайденко розглядає проблеми фінансової незалежності судової гілки влади. Вона доходить висновку, що забезпечення фінансування та функціонування органів судової влади на визначених Конституцією України засадах є обов'язковою умовою належного захисту конституційних прав і свобод людини та громадянина, розвитку демократичного суспільства, розбудови правової держави [9].

Питання незалежності судової влади й суддів у контексті верховенства права розглядає суддя Рівненського міського суду Рівненської області О.Г. Крижова. До обов'язкових складників незалежності правосуддя вона зараховує незалежність судової гілки влади від інших гілок влади, незалежність окремого судді в рамках судової системи та поза її межами під час здійснення ним правосуддя, відповідальність судді й судової влади, матеріальне й кадрове забезпечення здійснення правосуддя [10].

Отже, вищезгадана група науковців досліджує переважно внутрішні чинники, що мають вплив на організацію та управління судовою системою держави. Серед них – принципи побудови судової системи, їх взаємопов'язаність із нормами права, їх вплив на судову систему під час здійснення правосуддя, окремі засади судочинства, зокрема незалежність і недоторканність суддів, провадження в апеляційній інстанції на засадах рівності сторін перед законом і судом з погляду формування правомірності рішень судів апеляційної інстанції, інші проблемні питання адміністрування апеляційних судів загальної юрисдикції, зокрема матеріальне та кадрове забезпечення здійснення правосуддя.

Окреме коло наукових розробок присвячено шляхам подальшого реформування судової гілки влади, зокрема апеляційних судів.

Результати вже проведених із моменту проголошення незалежності України судових реформ, а саме реформи 2001 року та її наслідків, аналізує науковий консультант відділу нормативно-правової роботи науково-експертного управління Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ О.З. Хотинська-Нор [11].

С.Ю. Обрусна в дисертації на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Адміністративно-правові засади реформування судової системи України» досліджує проблематику проведення успішного реформування судової системи через поступову демократизацію судового управління [12].

Кандидат юридичних наук А.О. Кубишкіна в дисертаційному дослідженні розглядає напрями вдосконалення організації діяльності апеляційних судів в Україні, а також указує на недоліки формування апеляційних судів по апеляційних округах, що не співпадають із областями, визначеними Конституцією України [13].

Тенденціями законодавчого забезпечення реформування системи судоустрою України опікується кандидат юридичних наук, слідчий Державного бюро розслідувань Р.А. Крусян. У дисертаційному дослідженні він бачить можливість подальшого розвитку законодавства щодо системи судоустрою в подальшій регламентації діяльності Вищого антикорупційного суду та вищого суду з питань інтелектуальної власності, подальшої імплементації інституту суду присяжних, розвитку інститутів суддівського самоврядування [14].

Д.О. Дубінко обґрунтовує процес розвитку та демократизації українського судочинства як закономірність в умовах соціальних змін. При цьому в дисертаційній роботі одним із головних напрямів демократизації судочинства в Україні він вважає розвиток доступності судочинства в тому числі з використанням електронних технологій. Він же звернув увагу на особливості підсудності кримінальних проваджень за вельми новим інститутом зміненої підсудності, визначеного в Законі України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» [15].

Отже, науковці цього напрямку виходять з аналізу результатів попередніх реформ у сфері судочинства та на їх основі роблять висновок про основні подальші напрями подальшого реформування судової системи, зокрема проведення успішного реформування судової системи через поступову демократизацію судового управління в тому числі з використанням електронних технологій, подальше розроблення законодавства щодо системи судоустрою в подальшій регламентації діяльності Вищого антикорупційного суду та Вищого суду з питань інтелектуальної власності, подальшої імплементації інституту суду присяжних, розвитку інститутів суддівського самоврядування.

Окреме місце серед наукових досліджень проблемних питань функціонування, зокрема судів апеляційної ланки, посідають роботи юристів-практиків, спрямовані на вдосконалення системи механізму розрахунку навантаження на суддів з розгляду судових справ для отримання можливості визначення оптимальної кількості штатних одиниць суддів з метою забезпечення здійснення ефективного та якісного правосуддя.

Розв'язанням зазначеної проблеми опікувалися начальник науково-дослідної частини Академії суддів України Ф.М. Марчук та М.М. Цитович, викладач Академії суддів України, суддя Верховного Суду України у відставці, які у 2011 році запропонували приблизний механізм розрахунку нормування навантаження на суддів під час розгляду кримінальних справ [16].

Своє бачення для розв'язання проблеми розрахунку навантаження на суддів під час розгляду цивільних та адміністративних справ запропонував В.І. Зінков (на той час – голова Джанкойського міськрайонного суду АР Крим) [17].

Подальшого розвитку вказана проблематика набула в роботах суддів різних інстанцій В.А. Яреми, І.В. Дем'яненка [18; 19].

Водночас наукове розроблення вказаної тематики нині вбачається недостатнім для розв'язання цієї практичної ситуації.

Проаналізувавши дані судової статистики про стан здійснення правосуддя за 2016–2019 роки, доходимо висновку, що середньомісячне надходження справ і матеріалів на одного суддю апеляційного суду з 2016 по 2019 роки зросло з 16,94 до 33,26, тобто майже у 2 рази, при тенденції до зниження кількості суддів з 1589 осіб у 2016 році до 964 осіб у 2019 році [20].

З урахуванням викладеного постає проблема тенденції зростання навантаження на суддів при скороченні їх фактичної чисельності.

Питання навантаження на суддів, зокрема, апеляційної інстанції вже було предметом дослідження опосередковано з боку держави. Так, згідно зі звітом проєкту USAID «Справедливе правосуддя», у 2015–2016 роках проводилося дослідження з визначення чисельності суддів, необхідної для обробки справ і збалансування навантаження на суддів. Частиною цього дослідження було проведення опитування суд-

дів щодо витрат часу на розгляд типових справ за категоріями та розрахунок на їх основі коефіцієнтів навантаження на суддів.

Отримані результати, представлені у Звіті, підтверджено науковим експертним висновком Інституту економіко-правових досліджень НАН України від 10 травня 2016 року. Експерти зазначеного Інституту встановили, що загалом Звіт є науково обґрунтований методологією, а середні витрати часу на розгляд справ певної категорії можуть бути використані як базові під час розрахунку навантаження на суддів [21].

Базуючись на результатах цього Звіту, рішенням Ради суддів України від 9 червня 2016 року № 46 затверджено Рекомендовані показники середніх витрат часу на розгляд справ та коефіцієнтів складності справ за категоріями [22].

Наразі ці Рекомендації залишаються чинними.

Розглянувши додаток № 3 «Рекомендовані показники середніх витрат часу на розгляд справ та коефіцієнтів складності справ за категоріями в загальних апеляційних судах», доходимо такого.

Для сприйняття дослідження з додатку використаємо середні витрати часу (у годинах) на розгляд кримінальних і цивільних справ. Виходячи із цих показників, беручи до уваги статистичні дані про середньомісячне надходження справ і матеріалів на одного суддю апеляційного суду загальної юрисдикції у 2016 році (16,94), доходимо висновку, що суддя повинен був витратити близько 39 годин на тиждень лише на безпосередній розгляд справ зазначеної категорії. У 2019 році цей показник сягнув 80 годин на тиждень, або 16 годин на день (з урахуванням п'ятиденного робочого тижня, за умови праці судді без відпусток і «лікарняних» тощо).

Отже, навантаження на одного суддю за період з 2016 по 2019 роки збільшилося удвічі. Тому, на думку автора, цілком логічним є те, що при такому обсязі судових справ, які необхідно розглянути судді, раніше або пізніше почнуть з'являтися неякісні судові рішення, що призведе до підвищення навантаження на суддів вищих інстанцій з їх перегляду.

Тому напрям наукових досліджень стосовно розроблення механізму, що дасть можливість установити нормативи навантаження на суддю, зокрема, апеляційного суду й, виходячи з нього, визначити нормативну чисельність кожного із судів для успішного виконання своїх функцій, не втрачає своєї актуальності та є перспективним для розв'язання суто практичних завдань.

З урахуванням викладеного необхідно зазначити, що останні наукові дослідження з проблематики організації та функціонування апеляційних судів в Україні здійснюються за такими напрямками:

- наукові розробки, пов'язані з дослідженнями проблематики у сфері організації й функціонування апеляційних судів з приводу здійснення ними функції правосуддя;
- наукові дослідження, пов'язані із забезпеченням внутрішньої діяльності суду, що дає змогу виконувати свої функції;

- дослідження у сфері напрямів і можливостей подальшого реформування системи судоустрою України;

- дослідження у сфері визначення моделі розрахунку нормативного навантаження на суддів різних судів (на прикладі суддів апеляційних судів загальної юрисдикції).

В умовах законодавчих змін вищевказані напрями наукових розробок не втрачають своєї актуальності й потребують подальшого поглибленого наукового обґрунтування.

Розуміючи необхідність забезпечення механізму здійснення безперервного та якісного правосуддя науковці, серед яких більшість – особи з практичним досвідом роботи, приділяють увагу необхідності подальшого вдосконалення нормативного врегулювання системи судової влади, зокрема нормативному врегулюванню системи розрахунку навантаження на суддів, що в подальшому дасть змогу здійснити розрахунки потреб як штатної чисельності суддівського корпусу та спеціалізації його представників, так і спрощення розрахунку обсягів потреб бюджетного фінансування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бобечко Н.Р. Апеляційне та касаційне провадження у кримінальному судочинстві України : дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.09. Львів, 2016. 491 с.
2. Галайденко Т.В. Актуальні проблеми забезпечення незалежності судової влади. *Вісник Вищої ради юстиції*. 2010. № 1. С. 42–48.
3. Дем'яненко І.В. Проблеми навантаження на місцеві загальні суди як основну ланку судової системи України. *Право і суспільство*. 2016. № 1. С. 19–23.
4. Дубінко Д.О. Демократизація як закономірність модернізації українського судочинства в умовах соціальних змін : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Харків, 2019. 20 с.
5. Зінков В.І. Пропозиції щодо визначення критеріїв нормування навантаження суддів при розгляді цивільних та адміністративних справ. *Вісник Верховного Суду України*. 2011. № 5 (129). С. 45–48.
6. Крижова О.Г. Незалежність судової влади та суддів у контексті реалізації принципу верховенства права. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2017. Вип. 45. Т. 1. С. 15–18.
7. Крусян Р.А. Реформування системи судоустрою України: досвід, сучасність, тенденції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10. Одеса, 2018. 242 с.
8. Кубишкіна А.О. Апеляційні суди в системі суб'єктів адміністративного права : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Суми, 2017. 245 с.

Гапонов А.В. АПЕЛЯЦІЙНІ СУДИ В УКРАЇНІ: СТАН НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

У статті проаналізовано сучасний стан наукових напрацювань вітчизняних учених-правників у сфері проблемних питань організації та функціонування апеляційних судів.

Проаналізовано останні наукові дослідження з проблематики організації й функціонування апеляційних судів в Україні та зроблено висновок про їх проведення за такими основними напрямками, як дослідження проблематики у сфері організації й функціонування апеляційних судів з приводу здійснення ними функції правосуддя; пов'язаних із забезпеченням внутрішньої діяльності суду, що дає змогу виконувати свої функції; щодо подальшого реформування системи судоустрою України; стосовно визначення моделі розрахунку нормативного навантаження на суддів різних судів (на прикладі суддів апеляційних судів загальної юрисдикції).

Використовуючи відомості звіту проекту USAID «Справедливе правосуддя» щодо основних методологічних підходів і результати дослідження щодо визначення коефіцієнтів навантаження на суддів і складності справ спеціалізованих судів і судів апеляційної інстанції, беручи до уваги статистичні дані про

9. Кузьмишин В.М. Адміністрування апеляційних судів в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2018. 20 с.

10. Марчук Ф.М., Цитович М.М. Пропозиції щодо визначення критеріїв нормування навантаження суддів при розгляді кримінальних справ. *Вісник Верховного Суду України*. 2011. № 1 (125). С. 32–40.

11. Нечипорук С.В. Конституційні засади організації та функціонування судової влади в Україні (питання теорії і практики) : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2011. 17 с.

12. Обрусна С.Ю. Адміністративно-правові засади реформування судової системи України : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2011. 35 с.

13. Овчаренко О.М. Доступність правосуддя та гарантії його реалізації : монографія. Харків : Право, 2008. 304 с.

14. Основні методологічні підходи та результати дослідження щодо визначення коефіцієнтів навантаження на суддів та складності справ спеціалізованих судів та судів апеляційної інстанції : звіт проекту USAID «Справедливе правосуддя». *Офіційний веб-портал Ради суддів України*. URL: <http://www.rsu.gov.ua/uploads/article/risenna-rsu-no-46-dodatok-zvit-m-360d6171cf.pdf> (дата звернення: 13.05.2020).

15. Охотницька Н.В. Становлення судової системи України (1991–2012 рр.): історико-правовий аспект : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Львів, 2015. 212 с.

16. Руденко А.В. Адміністративне судочинство: становлення та здійснення : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2006. 20 с.

17. Смірнова В.В. Забезпечення прийняття правомірних рішень судом апеляційної інстанції в кримінальному судочинстві України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2012. 20 с.

18. Судова влада : офіційний веб-портал судової гілки влади України. Розділ «судова статистика». URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka (дата звернення: 13.05.2020).

19. Хотинська-Нор О.З. Вплив «малої судової реформи» на розвиток судової системи України: організаційні аспекти. *Судова апеляція*. 2016. № 1. С. 6–15.

20. Цихоня Д.Ю. Оскарження судових рішень, ухвалених судами першої інстанції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03. Одеса, 2015. 218 с.

21. Щодо визначення коефіцієнтів навантаження на суддів : Рішення Ради суддів України від 09.06.2016 № 46. *Офіційний веб-портал Ради суддів України*. URL: <http://www.rsu.gov.ua/en/events/risenna-rsu-no-46-vid-09062016-sodo-viznacenna-koeficientiv-navantazenna-na-suddiv> (дата звернення: 13.05.2020).

22. Ярема В.А. Проблеми механізму реалізації трудових прав суддів в умовах судової реформи. *Митна справа*. 2015. № 5 (101). Ч. 2. С. 307–313.

середньомісячне надходження справ і матеріалів на одного суддю апеляційного суду загальної юрисдикції у 2016 році, зроблено висновок, що суддя повинен витратити близько 39 годин на тиждень лише на безпосередній розгляд справ зазначеної категорії. У 2019 році цей показник сягнув 80 годин на тиждень або 16 годин на день (з урахуванням п'ятиденного робочого тижня, за умови праці судді без відпусток і періодів тимчасової втрати працездатності, тимчасової відсутності тощо).

Ключові слова: наукові дослідження, напрями наукових розробок, проблеми організації та функціонування апеляційних судів, визначення навантаження на суддів.

Garponov A.V. COURTS OF APPEALS IN UKRAINE STATE OF SCIENTIFIC RESEARCH

Proper state of justice can be ensured only in the presence of favorable conditions, which means quality organization and ensuring the functioning of the judicial system of the state.

Plenty of Ukrainian scientists devoted their researches to the problems of organization and functioning of appellate courts in Ukraine. Out of boundaries of modern scientific research stay issues related to the problems of internal organization and functioning of appellate courts, the constant rapid workload increase of judges, the lack of standards for the workload of judges that would meet today's requirements in the unfinished judicial reform and staff shortages.

The research paper analyzes the current state of scientific achievements of national scientists in the field of problematic issues of organization and functioning of appellate courts.

The latest scientific research on the organization and functioning of appellate courts in Ukraine were analyzed and a conclusions are made on their conduct in the following main areas:

- issues of organization and functioning of courts of appeal in connection with the administration of justice;
- studies of the functioning of the judiciary, including the courts of appeal, in terms of ensuring the internal activities of the court, which allows it to perform its functions;
- research on ways to further reform the judiciary, including the courts of appeal;
- research of the problem of rapid growth of the workload on judges.

Analyzing the judicial statistics data on the state of justice for 2016–2019, we conclude that the average monthly receipt of cases and materials per judge of the Court of Appeal from 2016 to 2019 increased from 16.94 to 33.26, ie almost 2 times, with a tendency to reduce the number of judges from 1,589 people in 2016 to 964 people in 2019.

Using the USAID “Fair Justice” report on the main methodological approaches and the results of the study on determining the workload of judges and the complexity of cases of specialized courts and courts of appeal for 2015-2016, taking into account statistics on the average monthly receipt of cases and materials per Judge of the Court of Appeal of General Jurisdiction in 2016 it was concluded that a judge should spend about 39 hours a week only on the direct consideration of cases of this category. In 2019, this figure reached 80 hours per week or 16 hours per day (including a five-day working week, subject to the work of a judge without leave and periods of temporary disability, temporary absence, etc.).

In the context of legislative changes, the above areas of scientific development stay relevant and require further in-depth scientific substantiation.

Realizing the need to ensure a mechanism for the delivery of uninterrupted and high-quality justice, scholars, most of those have vast of practical experience, pay attention to the need to further improve the regulatory system of the judiciary, in particular the regulatory system of calculating the workload of judges, staffing of the judiciary and the specialization of its representatives, and simplification of the calculation of the needs of budget funding.

Key words: scientific researches, directions of scientific developments, problems of the organization and functioning of appellate courts, definition of workload on judges.